

се слѹчій да влѣзє въ сокопище то, и оѹчеши: и кёше та旣 нѣкой чловѣкъ, и дёсна та м8 рѣкѣ кёше сѹхъ.

7 И вардеха го книжници те и Фарїсѣи те, да ли ще да го искѣли въ сѹевѣта: за да м8 наимератъ винѧ.

8 Но той имѣ знáеше помышлаенїем та, и рѣче чловѣкъ, който имаше рѣкѣ та си сѹхъ: станій прѣвъ, и застаній на срѣдѣ. И той като стана, застана.

9 И рѣче имѣ Іисѹсъ: ще въ попытамъ иѣю: шо трѣбѣва да прѣви нѣкой въ сѹевѣта, добрѣ ли, илай злѣ; да спасѣ ли душу, илай да ѿ погрѣши; и фнѣ мѧличеха.

10 И като ги поглѣда сїчки те, рѣче на фногоба чловѣка: прострѣ си рѣкѣ та. Я фнѣ ѿ прострѣ: и быдѣ здрѣва рѣкѣ та м8, каквѣто и дрѣглата.

11 И фнѣ се испажлихъ въ лѣдостъ: и разговѣрахасе по междѹ си, що да сторатъ на Іисѹса.

12 И въ фнѣмъ днѣ иѣзде въ горѣ та да се помоли: и сїчка та нѹць кёше въ молитва та Бжїя.

13 И като се сїмна, повыка при сїбе оѹченїци те си: и иѣзбрѣ въ нїхъ дванадесать, който и апостолы наиме-

нивѣ Пётръ, и Индреа братъ

м8, Іакѡба, и Іѡанна, Фїліппа и Варѳоломеа,

15 Матѳеа и Фѡмѣ, Іакѡба (сїна) Аѳеева и Симѡна, който се наричаше Зилѡтъ.

16 Іѣда (сїна) Іакѡвова, и Іѣда Іскарїѡтскаго, който и быдѣ предатель:

17 И като слѣзє съ нїхъ, застана на єдинѣ мѣсто рѣвно: и мнозина оѹченїци нѣгови, и много множество народа въ сїчка та Іидеа и Іерасалимъ, и въ краеморїе то Турско и Сїдѡнско, който дойдѣша да го слышатъ и да се искѣлатъ въ колѣстѣ теси.

18 И който стрѣдаха въ дѣхове нечиисти: и искѣлавахасе.

19 И сїчкїо народа искаше да се прикосне при нѣго, защото сїла въ нѣгѡ иѣзлезе, и искѣлаваше сїчки теси.

20 И той като вдигна фчи теси на оѹченїци теси, говѣреши: блажени (сте вѣе) си ромаши теси дѣхатъ: защото въаше царство то Бжїе.

21 Блажени (сте вѣе), който гладѣвате сега: защото ще се насытите. Блажени (сте вѣе), който плачете сега: защо ще да се разсмѣте.

22 Блажени ще бждете, когато вы возненавидатъ чловѣцы теси, и когато вы раздѣлатъ, и оѹкорятъ, и пронесутъ ви имѣ то като злѣ, зарядѣ сїна чловѣческаго.